

OPONENTURA KRISTÝNĚ MASTNÉ – MĚSTSKÝ NÁJEMNÍ DŮM KARLÍN

Kristýna navrhla nárožní dům se dvěma vnitrobloky, kterými v půdorysném i výškovém plánu navazuje jak na strukturu domu z 1. republiky, tak na soudobé karlínské Cornlofts. Dům je od prvního pohledu, uchopitelný, navržen maximálně empaticky s ohledem na genius loci místa, tak jak je to u nově přichozích, slušných sousedů zvykem. Eklekticky navazuje spíše na to starší, Karlínské, romantické, než na programově „nové“, „švýcarské“ se spektakulárním estetizováním fasád. Je milé sledovat, jak se snaží Kristýna barevně dorovnat omítkou ve dvoře k barvě modrého skla při vytváření až „italské“ obytnosti. Je to ženský přístup.

První téma, o kterém bych ale polemizoval, je propojení blok sever-jih skrze dvůr. Propojky jsou sexy, ale vzhledem k tomu, že většina parcely patří Cornlofts a jedná se o privátní prostory dvora, předpokládal bych, že důvody pro zpřístupnění průchodu veřejnosti by musely mít velký (i soukromý) smysl. Ten v projektu nevidím.

Druhý bod, ke kterému bych se rád vyjádřil, je tzv. střešní krajina, která na mě působí rozpačitě. Na první plán je vidno, že není modelovaná skrze ekonomiku, což je sympatické, ale působí nejasně. Rozumím hledání členitosti a hravosti hmoty, zalamování, prolamování, ale výsledek je pro mne nejméně uchopitelnou „fasádou“ domu ve vztahu k celku i kontextu. Pomohl by odstup a po měsíci přijít k hliněnému modelu a přebytečnému ubrat, jinde zase přidat. Možná, nebát se přidávat! Jinak dům na nároží působí sebevědomě a pevně, „Šikovský“ bezčase. Naproti tomu dvory na jižní straně jsou hodně obytné, děrované s jižanským nádechem.

Když si prohlížím v řezech masu minerální vaty na fasádách o tl. 32 z nutných 14 cm, mám pochybnosti. Víím o požárním řešení, o vertikálních odstupech mezi okny, o prolamovaných okenních portálech, které jsou pro Kristýninu architekturu důležité, ale musím se vrátit do 19. stol k sádrovým fasádám, abych si zpět ujasnil, že dnes se tesá z polystyrenu. A asi to bude levnější než hotel od Eduarda Francois odlitý z betonu, ale něčím mě to provokuje a řešení, které by mi jasně rezonovalo, neznám. Možná revize architekt. řešení detailů okolo oken a tím pádem celé fasády, úspora a adekvátnost. Necítím, že by to ale bylo úplně v pořádku...

Místnost pro odpad v přízemí, která je součástí interiéru domu a je bez odvětrání, je pro mne diskutabilní. Moc tomuto řešení v praxi nevěřím.

Monolitický stěnový systém se zdá být jednoduchý, ale otázkou je akustika a ekonomika. V detailech je někdy nejasné z textur, co je minerální izolace a co je XPS nebo EPS. Doporučoval bych zvolit obecně užívané šrafoy. U oken chybí v tabulkách definovat ochranný lak, aby nebyl prostor pro dodavatelskou interpretaci. Tabulky jsou schématické. Truhlářské výrobky by pro tendr takto nestačily. Chybí sokly, kování, police atd. U zámečnických výrobků chybí vyznačit princip kotvení do konstrukce.

Nutno dodat, že mi Kristýna v předstihu před oponenturou prezentovala v téměř finální fázi rozpracovanou dokumentaci a že všechny tehdy „sporné“ body přepracovala, vyjasnila a znovu nyní ve finálním stavu odevzdala. Respekt.

Velký respekt k množství práce a pečlivosti kterou Kristýna Mastná tomuto projektu věnovala. Považuji ho za velmi zdařilý. Je to vidno jak ve studii, tak v konstrukčním projektu včetně profesních částí. Práce je konzistentní a vrstevnatá.

Navrhuji A a přeji fajn léto.

